

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst tillige med Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes under Forhandling under eet.

Marott: Jeg kan naturligvis kun paa det bedste anbefale Gennemførelsen af det foreliggende Forslag. Der er imidlertid et Forhold, der staar i Forbindelse med denne Sag, som jeg kunde ønske at fremdrage, og det er de kommunale Udgifter til Militærvæsenet. I Odense Kommune og rimeligvis ogsaa i andre Kommuner, hvor der ligger Garnison, ere Brændselsudgifterne stegne ved Indførelsen af den her omtalte Kostforplejning. I Overenskomsten mellem Krigsbestyrelsen og Odense Kommune staar der i § 5, at Kommunen afholder Brændselsudgifterne ved Tilberedelse af Kost for ugifte Underofficerer og for Mandskabet eller udreder i Stedet derfor Brændselspenge i Henhold til § 12 i en gammel Forordning af 15. November 1816. Denne Overenskomst blev sluttet i 1891, men den Gang var der som bekendt ikke Tale om Gennemførelsen af fuld Kostforplejning. Forholdet i Odense var den Gang, at der i Fodfolkets Kaserne blev etableret en Slags frivillig Fælleshusholdning, som vistnok blev forestaaet af Marketenderen, og hvor man slog de mange Smaapenge sammen og søgte at faa det mest mulige ud af det. Paa Rytterkasernen var der kun Fællesbespisning for Rekrutskolens Vedkommende. Men saa indførtes der paa Rytterkasernen den 1. April 1903 Forsøgsforplejning, og da denne Forsøgsforplejning indførtes, steg Brændselsudgifterne fra 200 til 700 Kr., saa at de altsaa bleve 3—4 Gange saa store som hidtil. Paa Fodfolkskasernen, hvor der den 1. April 1905 indførtes Forsøgsforplejning, steg Udgifterne fra omtrent 1100 Kr. til 17—1800 Kr. Odense Kommune har hidtil betalt disse Merudgifter til Brændsel, foruden at vi have betalt omtrent 4,000 Kr. til Indretning af de Køkkener, som vare nødvendige for Forsøgsforplejningen. Ganske vist blive disse 4,000 Kr. forrentede af Militærvæsenet.

Det, jeg vil gøre opmærksom paa her, er, at da Overenskomsten mellem Krigsbestyrelsen og Odense Kommune blev sluttet i 1891, tænkte man sig ikke Muligheden af, at Udgifterne til Brændsel vilde stige saaledes, som jeg nu har anført, og

selv om Staten tager sin Andel i Kaserneudgifterne, bliver det dog flere Hundrede Kroner, Kommunen i Kraft af denne Forsøgsforplejning kommer til at betale udover, hvad Forudsætningen var i 1891. Og da nu Forsøgsforplejningen i Henhold til det foreliggende Lovforslag vil gaa over til at blive en fast Institution, vil jeg tillade mig at henstille, om det ikke var rimeligt, at Staten overtog den Forøgelse i Brændselsudgifterne, som vil blive en Følge heraf, saa meget mere, som Staten alene tager Beparelsen paa den kontante Løn, som ellers udbetales til Mandskabet. Hvis Forholdet ikke bliver ordnet saaledes, vil Staten faktisk komme til at profitere af denne Foranstaltning paa Kommunernes Bekostning. Jeg kunde f. Eks. tænke mig, at man tog Gennemsnittet af Brændselsudgifterne for de tre sidste Aar før Forsøgsforplejningens Etablering og paa Grundlag heraf fastsatte Kommunens fremtidige Andel i disse Udgifter. Jeg indrømmer, at i Overenskomsten af 1891 er dette Forhold fastslaaet, men jeg gentager, at man den Gang gik ud fra ganske andre Forudsætninger, end man nu har. Da dette Forhold rimeligvis ogsaa vedrører andre Kommuner end Odense, har jeg haft saa meget mere Grund til at fremdrage det her, og jeg ønsker at høre den højtærede Forsvarsministers Mening om denne Sag.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Det ærede Medlem, som nu havde Ordet, omtalte Kontraktforholdet med de Kommuner, hvor man har Kaserne, hvis Opførelsesbeløb forrentes og afdrages af Staten, og nævnte specielt Odense Kommune og den med den sluttede Kontrakt af 1891. Det ærede Medlem mente, at den her foreslaaede Foranstaltning vil forøge Kommunernes Byrder. Det er paa en Maade ganske urigtigt — paa en Maade har det ærede Medlem Ret —, thi de fremtidige Udgifter blive ikke større ved, at man ved denne Lov slaar fast, at vi skulle have Forsøgsforplejningen gjort til fuld Kostforplejning. Alle i Odense liggende Afdelinger forplejes fremtidig i samme Omfang som i de foregaaende Aar; Brændselsudgifterne ville derfor blive de samme, og noget lignende er Tilfældet de andre Steder, hvor der er Kaserne. Det ærede Medlem har imidlertid Ret, for saa vidt Kontrakten er indgaaet paa et Tidspunkt, hvor man ikke kunde forudse denne Forplejning, men jeg er ikke i Stand til i Øjeblikket at udtale noget po-